

נשה הפרידה לקונסול

הכללי של צרפת בירושלים

נשה הפרידה שאחדים מידידיו ומטעריציו של הקונסול הצרפתי הכללי בא"י מר מוגרה ערכו לכבודו במלון אלנבי, בליל השישי שעבר, ישפרטים עצרים עליו נתנו ב"דאר היום" של יום ששי — הצליח יפה.

ברישית השבוע שעבר, כשנודע הרבר שמר מוגרה, הקונסול הכללי הצרפתי בירושלים, נתעלה לביטולו ציר צרפת בפרס, והוא נוסע מירושלים, נסד מיד מבין ידידיו ומכבדיו של הקונסול ועד מסבד שעליו הוטל להכין את המשתה לכבוד הקונסול הנוסע. לוועד מסדר זה נכנסו האדונים ד"ר לוי מנהל האפ"ק, מר לופו, מנהל ביה"ס למלאכה של כי"ה, ציר אלמאליח עורך "דאר היום", מר אסטרוק, מר שווארץ מנהל סט"א, מר קנצלזון מהדסה, ומהנדס ניימרק.

הזמנות נשלחו ליותר מששים איש מגדולי היהודים בירושלים ונכבדיה, עסקניה צבוריים, ראשי מוסדות לאומיים, סוחרים נכבדים, כלם ממוקרי הקונסול מר מוגרה ומטעריציו.

בליל השישי באו כל המוזמנים האלה למלון אלנבי אל אולם הסעודה שנערך בטוב טעם ושהיה מלא כל טוב.

בראש המסובים ישב הקונסול הכללי מר מוגרה, ומסביב לשלשה שלחנות ישבו, הוץ מחברי הועד-המסדר ששמותיהם נזכרו לעיל, גם ראשי מוסדות צבוריים שמהם נזכיר את האדונים הנכבדים: אושישקין, פינזוטו ורעיתו, ילין, קלוריסקי, גורדון ורעיתו, ד"ר ווייץ ורעיתו, בסאן ורעיתו, פ"שר ורעיתו, אלישר ורעיתו, מ. אלישר, פרחי, קרניול, הסון ורעיתו, טאניר, השמשוני, האחים אלתיסיד, מזרחי ורעיתו, י. אלמאליח, אברהם לוי, אגרונסקי, נעמני, עבאדי ורעיתו, הארון והגברת ש. עמיאל, דייטן, שלוש מיפו, וכחנסקי, הלכין, והגבירות: בן-אב"י, ברדש, אפשטיין, פרהי. באו גם הארון שפירא מראשון לציון ועוד. נתקבלו מכתביט ומברקי ברכה והתנצלות מהאדון קרוזה מקוה-ישראל, רונהק מתיפת, הארון מיוחס ראש ועד-העיר ליהודי ירושלים, ועוד.

מהקונסולית הצרפתית באו כל הפקידים הגבוהים של הקונסוליה, וביניהם המפקד די מורפה, מר אנפוס ו הרופא הצרפתי ד"ר רו והגברת.

אחרי הסעודה עמד מר לופו ובשם הועד-המסדר ובשם כל המסובים נשא את כוסו לכבוד הקונסול וישא בצרפתית את הנאום הקצר הזה:

"אדוני הקונסול הכללי, גבירתי ואדוני!

בשם הועד המסדר את המשתה הזה לכבודך, אדוני הקונסול, בסבת נכיעתך, נפל בהבלי הכבוד הרב להודות לך מעמקי-הלב על שהואלת לקבל את הזמנתנו.

מה שמצייין את נסיעתך אלה הם רגשי הצער שמלאים את כל לבבותיהם של אנשים השונים בגוניהם, בדעותיהם ובדתותיהם. יקר המציאות הוא לראות בירושלים, שבאדיכחה של מעצמה אדירה זרה, יכול במשך זמן כ"כ קצר לרכש לו, כמורך, אהדה רבה ע"י כמה וכמה ערות ומוסדות כ"כ מגוונים הנותנים לעיר-הקדש חותם מיוחד, הנוצרים מביטים עליך כחברים הטבעיים המושלמים — כבאדיכחה של מעצמה מושלמית גדולה, והיהודים — כאחד מירידים היותר נלהב.

באזנינו מצלצלים עוד אותם הדברים האצילים והנעלים שאמרת בשנה שעברה במשתה המכללה, ושאותם סיימת במליצה הללו המזכירות לנו את "על נהרות בבל" שלנו.

יהי רצון — אמרת אז — שתוכלו לחשמיע לנו שוב על הכנורות שלקחתם אתכם מעל נהרות בבל, עוד אחדים מאותם השירים היפים של שלום ואהבה שהפליאו את האנושיות כלה".

כאן דבר הנואם על כל הטובות שעשה הקונסול הכללי מר מוגרה לבני הספר של האלינים וההתענינות המרובה שהתענין בהם, וימשיך:

"הצער שמעוררת בקרבנו נסיעתך מירושלים, כומתק הוא לאשרנו ע"י השמחה שאנו מרגישים בדעתנו שנוסע הנך למשרת גבוהה שאליה הורמת, משרה שאיננה עדיין א.ת.ה התכלית שאליה אתה ראוי, אך היא מובילה אל הדרך למשרות יותר ויותר גבוהות. בהודמנות זו אנו שולחים לך את ברבור הינו התמות.

בפרס תצטרך למלא את תפקידך על שדה יותר רחב מאשר בא"י, שם תהיה לך ההודמנות לראות שענויי אחינו היהודים עוד לא הגיעו לדאבוננו לקצם. חברתנו עוזרת ע"י בתי-הספר שלה להרים את מצבן הרוחני של הערות שחושפל ע"י הרדיפות, הבערות והדלות.

בטוחים אנחנו ששם, כמו פה, יהיה יחסך לבתי-הספר שלנו ולאחינו היהודים בהתאם לתפקידה של צרפת בתור ממדנת את המזרח.

בהרגשות כאלו אני מרים את כוסך, ואני מזמין את כל המסובים, להרים גם הם את כוסם לחיי הוד מעלתו ציר צרפת בפרס; להצלחת משלחתו ולקדמתה של צרפת משחררת היהודים וידידתה הגדולה של בריטניה הגדולה".

נאום זה נתקבל במחיאות כפים ממושכות.

אח"כ דברו זה אחר זה האדונים אושישקין; כר דוד ילין בשם הועד הלאומי; מר שפירא בשם היקב בראשון לציון; מר א. אלמליח בשם העתונות ומהנדס ניימרק בשם המתלמדים שלמדו בצרפת והשתתפו בצבא הצרפתי. כל הנואמים הרבו לספר בשבחיו של הקונסול הנוסע שהיה סמל הצרפתי החפשני, שתמך ועזר לתנועה הציונית בא"י, שהיה קשור למפעלי התרבות הלאומיים היהודים, ושחראה בנאומיו השונים ובמעשיו הכבירים מיום שבא לא"י, עד כמה הוא מוקיר את תנועת התתיה היהודית ועד כמה מוכן הוא להקדיש לה כומרצו ומזמנו.

כל הנאומים נתקבלו במחיאות כפים.

לקול מחיאות כפים סוערות והתרעות ממושכות עמד מר מוגרה לענות לכל הנואמים.

נאומיו ופעם כמו כל נאומיו בכלל בכלל הודמנות — היה פרק שירה והלל לעם היהודי ולארצו המתחדשת ע"י יבניה בניה; הוא הביע הערצה לנושאי האידיאל הציוני. הודה לוועד המסדר את המשתה ולכל המסובים על הכבוד שהלקו לו בלילה הזה ויבטיח שגם בהיותו בפרס לא ישבח את א"י ואת כל היודים הטובים שהראו לו כ"כ אהדת חבה ואהדה, וישתדל לעזור בכל יכלתו ליהודי פרס בכל פעם שתבוא ההודמנות לידו.

דברי הקונסול הכללי נתקבלו בתשואות-חן וברעש של מחיאות כפים, וכשעה י"א לפני הצאת הלילה, נפרדו כל המוזמנים מאת הקונסול ומלוויו בברכת-שלום.